

■ Conjuncions de coordinació

Per unir dues proposicions i formar una oració coordinada utilitzem **conjuncions**, les quals aporten també un matís de significat a la relació que s'estableix entre les dues proposicions.

copulatives	i, ni	<i>Va estudiar i se'n va anar al llit. No es va acabar l'entrepà ni tampoc la beguda.</i>
disjuntives	o, o bé	<i>Vols anar al cinema o vols eixir a fer un volt?</i>
distributives	així... com, ara... ara, entre... i, el mateix... que, l'una... l'altra, ni... ni, no solament... sinó que	<i>No solament va trencar el vidre sinó que es va carregar la persiana. Així regalava diners com els robava.</i>
adversatives	però, sinó, així i tot, amb tot, en canvi	<i>Va dir-li que hi anara, però no s'hi va presentar. Va guanyar un munt de diners a la loteria; així i tot, no era feliç.</i>
consecutives	doncs, així, consegüentment, per tant, en conseqüència	<i>Els àpats amb massa greixos són nocius; per tant, hauríem de limitar-ne el consum.</i>
continuatives	encara, així mateix, a més, d'altra banda	<i>Estava mig arruïnada i encara creia que li donarien un crèdit.</i>

L'ORACIÓ JUXTAPOSADA

Les **oracions juxtaposades**, com les coordinades, estan formades per proposicions que tenen sentit complet i poden funcionar de manera autònoma. En aquest cas, per unir-les es fan servir **signes de puntuació**.

Ex. *De vegades he d'estudiar; preferiria anar al cinema.
De vegades he d'estudiar; també he de treballar.*

Sovint, aquestes oracions es poden convertir en coordinades: *De vegades he d'estudiar i treballar.*

L'ORACIÓ SUBORDINADA

Hi ha oracions compostes en què les proposicions que les formen presenten una relació de dependència semàntica i sintàctica. Es tracta de les **oracions subordinades**, en què la proposició subordinada no s'entén sense la principal.

Ex. *Les xiques **que van venir a jugar amb nosaltres** eren estrangeres.*

Segons l'estructura i el valor sintàctic de les oracions subordinades, es classifiquen en:

- **Substantives:** equivalen a un substantiu.
- **Adjectives:** equivalen a un adjectiu.
- **Adverbials:** equivalen a un adverbi.

Revisa els usos dels signes de puntuació.

■ Les oracions subordinades substantives

Aquestes oracions equivalen a un substantiu i, per tant, poden fer les mateixes funcions que fa un substantiu en una oració simple.

M'agrada **que ploga**. → M'agrada **la pluja**.

Pel que fa a l'estructura, poden ser:

- **Completives:** introduïdes per la conjunció *que* (o a vegades, *si*).

Ex. M'ha sorprès **que hages reaccionat així**.

- **D'infinitiu:** formades per un infinitiu (amb complements o sense) i sense nexa introductori.

Ex. M'agrada **llegir poesia**.

- **Interrogatives:** introduïdes per un pronom interrogatiu *que*, fa de nexa entre les dues proposicions i desenvolupa alguna funció dins de la subordinada.

Ex. No sé **què pensa de la proposta**.

- **De relatiu:** introduïdes per un pronom relatiu sense cap antecedent explícit, que fa de nexa entre les dues proposicions i desenvolupa una funció sintàctica dins de la subordinada.

Ex. **Qui no vulga** *pols* **que no vaja a l'era**.

pàg.
93

Consulta els pronoms
relatius.

Les oracions subordinades substantives poden fer funcions sintàctiques:

subjecte	<i>Fumar perjudica la salut.</i> <i>Qui ho sàpia pot marxar.</i> <i>M'agrada que em regales flors.</i> <i>Sembla obvi que hauran de convocar eleccions.</i>
complement directe	<i>He promés que els acompanyaria al metge.</i> <i>Em preguntava on eren els altres paquets.</i> <i>No sé si arribarà puntual a l'entrevista.</i> <i>Demana-li què necessita per acabar la feina.</i>
complement indirecte	<i>Han regalat la casa a qui l'havia demanat.</i>
atribut	<i>El teu futur és treballar dur amb nosaltres.</i> <i>La nostra esperança és que aproves.</i>
complement preposicional	<i>Va avergonyir-se d'haver subornat el notari.</i> <i>Va reconèixer la voluntat de denunciar-lo.</i> <i>Està orgullós que cante al Liceu.</i>
complement circumstancial	<i>Va descobrir la conspiració sense que el president ho sospitara.</i>
complement agent	<i>Les hores extres són compensades pel qui les paga.</i>

■ Les oracions subordinades adjectives

Aquestes oracions s'introdueixen amb un pronom relatiu i equivalen a un adjectiu amb funció de CN. El pronom relatiu va sempre darrere de l'antecedent, és a dir, del mot a què es refereix; i fa una funció sintàctica en l'oració subordinada.

	Les xicotes eren de fora del poble.
+	Les xicotes van venir a jugar a la platja.
<hr/>	
	Les xicotes que van venir a jugar a la platja eren de fora del poble.

Hi ha dos tipus d'oracions subordinades adjectives:

- **Explicatives:** amplien o afegeixen una explicació no essencial sobre l'antecedent, per això s'escriuen entre comes.

Ex. Van llançar els cotxes, **que eren vells**, perquè ja no hi jugaven.
(Van llançar **tots** els cotxes.)

- **Especificatives:** determinen o especifiquen l'antecedent per restringir-ne el significat, per això s'escriuen sense comes.

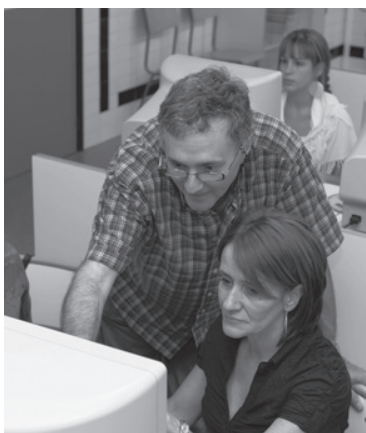
Ex. Van llançar els cotxes **que eren vells** perquè ja no hi jugaven.
(Van llançar **només** els que eren vells.)

R
En les oracions explicatives, el pronom relatiu *que* és equivalent al compost *el qual, la qual, els quals, les quals*. Van llançar els cotxes, **els quals eren vells**, perquè ja no hi jugaven. Aquesta equivalència no es dona en les oracions especificatives.

Els pronoms relatius

pronoms	antecedent	funció	observacions	exemples
que	persones o coses	Subjecte, CD o CC de temps	En oracions explicatives es pot substituir pel compost (<i>el qual, la qual, etc.</i>).	<i>Els treballadors que no ho accepten seran indemnitzats.</i> <i>Els llibres que m'han regalat m'interessen molt.</i>
què	coses	CPrep o CC	Precedit de preposició. Equivalent al relatiu compost.	<i>La feina a què es dedica és curiosa.</i> <i>El centre en què estudia té molt de prestigi.</i>
qui	persones	CI	Precedit de preposició. Equivalent al relatiu compost.	<i>L'autor a qui van donar el premi és novell.</i> <i>La xica amb qui ix és australiana.</i>
on	referència locativa	CC de lloc	Si cal, precedit de preposició. Equivalent al relatiu compost.	<i>El centre on estudia té molt de prestigi.</i>
el qual, la qual, els quals, les quals	persones o coses	Subjecte, CD, CI, CPrep, CC	Precedit de la preposició corresponent és equivalent a <i>què, qui</i> o <i>on</i> . En oracions explicatives, és equivalent a <i>que</i> . Precedit de preposicions tòniques o locucions preposicionals.	<i>Els diaris, els quals duïen la notícia en portada, van amagar informació.</i> <i>No s'ha trobat l'arma amb la qual van assassinar el president.</i>

■ Les oracions subordinades adverbials

Aquestes oracions equivalen a un adverbi i funcionen com a complements circumstancials.

Ex. *Quan isca de l'escola* passaré a recollir l'encàrrec.

No es pentina **perquè no vol**.

Fes el treball **com t'he dit**.

Aquest és l'institut on **estudia la seua filla**.

Les oracions subordinades van introduïdes per conjuncions o locucions adverbials, que també matisen la relació semàntica entre les proposicions que les constitueixen.

complement circumstancial	de temps	quan, mentre, abans que, així que, ara que, des que, després que, fins que, tan aviat com	Quan acabe ja em trucarà. En arribar , va explicar-nos l'accident.
	de lloc	on, on que	Aquest camí no us conduirà on voleu .
	de manera	com, com si, tal com, segons com, segons (que)	Ho feia com li havien dit .
oracions	comparatives	com si, tant... com, tan/tant... com, més que, menys que, com més... més, com menys... menys, millor que, pitjor que, no... tant... com	Menjava com si s'acabara el món . Pere estudia menys que ho fa un acadèmic . Pere estudia tant com ho fa un acadèmic . Pere estudia més que ho fa un acadèmic .
	causals	ja que, com que, vist que, atès que, a causa de/que, per	Com que has vingut tard , ara t'has d'esperar que acabe. No vinc amb vosaltres a Alcoi perquè fa mal temps .
	finals	per a què (només en oracions interrogatives), perquè, a fi que, per tal que, a fi de (+ infinitiu), per tal de (+ infinitiu), per a	M'agradaria saber per a què puc utilitzar aquest estri . Et dic tot això perquè ho faces ràpid . Per tal d'agilitzar els tràmits han repartit la documentació
	consecutives	tant, talment... que	S'havia cansat tant que pensava que no arribava al cim .
	condicionals	si, posat que, en cas que, només, tret que, mentre, mentre que, sempre que, llevat, a menys que, a condició que	Si beus , no conduïques. Llevat que begues begudes sense alcohol , no conduïques. Posat que hi estiga d'acord , aplicarem les modificacions
	concessives	encara que, per més que, tot i que, malgrat que, per bé que	Per més que insistisca , ho li concediran el permís retribuït. Malgrat que li vam dir que no hi anara , s'hi va entossudir.

A

1 Digues si les oracions següents són coordinades, juxtaposades o subordinades:

- a He tingut un mal de cap terrible i també he patit mal de panxa.
- b Com que em feia molt mal la panxa, no he menjat res.
- c Ni bec ni menge, en realitat.
- d Em prenc el medicament per tal de posar-me bé.
- e M'he pres tantes medecines que m'he curat.
- f He fet bondat, he fet cas del metge.

2 Digues quina és la proposició principal i quina és la subordinada en les oracions següents:

- a Avui he vingut perquè m'ho ha aconsellat la mestra.
- b Tinc tant de fred que em congelaré.
- c He d'anar a fer el treball per aprovar l'examen.
- d No sé si haurà acabat la feina.
- e Si molesteu el conductor, us poden sancionar.
- f Encara que vinguen mal dades, aguantarem el tipus.
- g Li feia la foto mentre se n'enamorava més i més.
- h No ha estudiat, ja que pensa que, de totes maneres, no aprovarà.

3 Digues de quin tipus és cadascuna de les oracions coordinades següents:

adversativa, copulativa, distributiva, consecutiva, disjuntiva, continuativa

- a Avui dia, la gent parla massa i no fa res.
- b No va dir-me que fos intel·ligent, sinó que no era estúpid.
- c Estudies o treballes?
- d No solament estudia anglés, sinó que també estudia alemany.
- e No tenia diners; a més, havia perdut les propietats.
- f Ara es queixava ara l'afalagava.
- g Has fet la compra? No? Doncs, així, no tenim res per dinar.

4 Digues quina funció fa la proposició subordinada de les oracions següents:

- a Les desgràcies només són assumibles pels qui en són responsables.
- b Ha demanat si avui hi havia menú.
- c Estudia la possibilitat d'haver de denunciar-lo.
- d M'encanta que vingues a casa.
- e La idea és que els inversors guanyen diners.
- f Està orgullós d'haver guanyat el partit.
- g Recorde d'haver estudiat molt.
- h No refusaré l'ajuda a qui me l'oferisca.
- i Vam acabar els deures sense que ens ho demanaren.
- j Va venir més tard del que li van dir.

5 Indica l'antecedent de les subordinades adjectives següents:

- a Tots els cotxes que han cremat eren aparcats al carrer.
- b La sirena i l'ocell van fer uns crits que feien esgarrifar el més valent.
- c Se m'ha espatllat la fotocopiadora de color que vaig comprar l'any passat.
- d Uns amics de Toledo, que a més són valencians, han vingut de visita.

6 Digues de quin tipus és el complement circumstancial o la subordinada adverbial que hi ha en les oracions següents:

- a Vindré a veure't tan prompte com puga.
- b Va salvar-se de l'accident perquè portava el cinturó posat.
- c L'alumne balla millor que el professor.
- d En cas que estiga malalta, és millor deixar-la en pau.
- e Vaig passar-li les proves a fi que les corregira.
- f Tret que portes els diners, no cal que vingues.
- g L'examen estava ben fet, per bé que hi havia massa faltes d'ortografia.
- h Va treballar tant que es va posar malalt.
- i Ximo ha cuinat les bajoques bullint-les massa estona.